

Wandelen in Louise-Marie

Start en parking: Kerk Louise-Marie, La Salettestraat Maarkedal

Bereikbaarheid: vanaf het station van Ronse brengt lijnbus 61 (Ronse - Oudenaarde) je tot aan de kerk Louise-Marie (halte: Etikhove Louise-Mariekerk, Maarkedal)

Toegankelijkheid: Goede wandelschoenen. Zowel verharde als onverharde, soms slijkerige wegen.

Afstand:

- Volledige wandeling: 12,5 km
- Verkorte wandeling: 9,0 km

Knooppuntenvolgorde:

- Volledige wandeling: kerk-36-37-R5-R4-38-43-R1-R3-40-39-Q8-Q7-Q6-Q5-36-kerk
- Verkorte wandeling: kerk-36-37-R5-R4-R3-40-39-Q9-R5-37-36-kerk

Wandelbeschrijving volledige wandeling:

Module 1. Vanaf de kerk van Louise-Marie (**weetje A**) volgen we de weg naar knooppunt **36**. Dit knooppunt wordt ook wel de 'boekzitting' genoemd (**weetje B**). We slaan links af en volgen tot aan knooppunt **37**. Daar wandelen we rechtdoor (richting knooppunt 39). Na ongeveer 100 m hebben we aan onze linkerkant een mooi panorama (**R5**). We blijven rechtdoor wandelen tot aan de straat (weg naar knooppunt 39 negeren). Aan onze rechterkant hebben we een voormalige zandgroeve (**weetje C**). We volgen de straat een 100 meter om daarna die over te steken en de weg links in te slaan. Het bordje met 'privaat' negeren we: er is nl. erfdiensbaarheid op deze weg waardoor iedereen vrije toegang heeft. Een paar honderd meter verder draait de weg naar rechts. We blijven de weg volgen (eerst links van het huis en de tuin). Op het einde van deze weg gaan we naar links (asfaltweg, Ten Houtestraat).

Module 2. Enkele tientallen meters verder, juist voor het voetbalplein (**R4**), slaan we links af en volgen de weg naar knooppunt **38** en 43: via het onverhard bospad komen we terug op de Ten Houtestraat. Deze straat ligt op een steile helling en is gevoelig voor verglijdingen, ze ligt er wat hobbelig bij. Net voor we de Pauwelsbeek oversteken passeren we aan onze linkerkant een voormalig molenaarshuis met de 'Haezeveldmolen' (huisnr. 19, **weetje D**). Aan het volgende kruispunt (knooppunt **43**) slaan we rechtsaf. Aan onze rechterkant hebben we een mooi overzicht over de vallei van de Pauwelsbeek, in de verte zien we net nog de kerktoren van Louise-Marie. Aan knooppunt 43 staat ook 't Molenhof' ingeplant (**weetje E**). We volgen de straat 'Markette', laten aan het volgende kruispunt de Bierweg links liggen en een tiental meters verder slaan we rechts in.

We volgen de weg richting knooppunt 20: aan de kapel rechtdoor via buurtweg 24, de 'Schavollos'. Op deze buurtweg kunnen we veldstenen vinden (**weetje F**). Let ook even op de mooie solitaire eik in de weide (zie foto). Verder naar boven (**R1**) negeren we de afslag naar links naar knooppunt 20 en volgen de holle buurtweg 21 rechtdoor tot aan de gewestweg N454. We hebben nu een hoogtevverschil van 60 meter overbrugd. We volgen de gevaarlijke gewestweg naar rechts en ongeveer 80 meter verder kunnen we rechts een

pad tussen twee prikkeldraden inslaan (Markweg, voetweg 149). Even verder komen we zo op een

ander pad (Broekweg, voetweg 140) dat tussen de tuinen door uitmondt op de Goudberg (**R3**). We slaan links af tot aan de N454 (Ronsestraat). We volgen nu de weg naar knooppunt 40. Onderweg passeren we een oude boerderij (**weetje G**). De Gielestraat gaat over in de onverharde Kouterstraat. Aan het knooppunt **40** kunnen we even uitrusten op het bankje naast de wegkapel onder de treurwilg (**weetje H**).

We slaan rechts af (Biesestraat) en volgen nu de weg tot knooppunt **39**. We slaan links af en volgen de weg naar knooppunt 32: via de Annovenstraat (we passeren de kapelletjes van Annoven, **weetje I**) en nadien de onverharde Dostestraat (buurtweg 25, vroeger Ellezelleschenlosch), steken de Koekamerstraat over en langs de rand van het bos, wat verder een haakse bocht naar rechts en terug links. We komen terug op een geasfalteerd straatje (Bosweg).

Op de T-splitsing (=Q8) mogen we niet naar knooppunt 32 wandelen maar slaan we rechtsaf (Wilgenstraat). Na een 100 meter, op het einde van de Wilgenstraat (=Q7), slaan we links af. Aanvankelijk loopt deze voetweg links van de tuin (van huisnummer 70 aan onze rechterkant). Na ongeveer 300 m belanden we op een grindweg. We slaan rechts af en buigen vóór het huis (nr 42) naar links af. Na 50 m (=Q6) slaan we rechts af en volgen de weg naar knooppunt 36. Onderweg hebben we aan onze rechterkant een mooi overzicht over de Kanarieberg. Aan knooppunt **36** (Boekzitting) nemen we de bosweg naar links (= richting knooppunt 46) tot aan de kerk van Louise-Marie.

Wandelbeschrijving verkorte wandeling:

Volg de wegbeschrijving van module 1 van de volledige wandeling. Enkele tientallen meters verder, juist voor het voetbalplein (**R4**), slaan we rechts af en volgen de weg naar achtereenvolgens de knooppunten **40-39-37 en 36**. Aan knooppunt 36 (Boekzitting) nemen we de bosweg naar rechts tot aan de kerk van Louise-Marie.

Weetjes

A. Geschiedenis Louise-Marie: Onder het 'Hollands bewind' (1815-1830) ontstond het idee om in de omgeving van de Muziekberg een nieuwe gemeente te stichten, 'Willemsrode' genaamd. Bijna gans deze omgeving behoorde toe aan twee baronnen. Door politieke strubbelingen en de onrust rond 1830 gingen deze plannen niet door. Het gehucht werd een paar decennia later evenwel een nieuwe parochie met een nieuwe kerk die op 19 september 1853 werd ingehuldigd. De kerk kreeg de naam 'Onze-Lieve-Vrouw van La Salette' (7 jaar na de verschijning van deze O-L-Vrouw in het

Fransé La Salette). Het gehucht werd omgedoopt tot 'Louise-Marie', naar de naam van onze eerste koningin van België. De eerste steenlegging van de kerk vond plaats op de eerste verjaardag van haar overlijden (11 oktober 1851). Een borstbeeld deze koningin is te vinden in de zijgevel van de parochiezaal nabij de kerk. Louise-Marie ligt deels op het grondgebied Ronse en deels op dat van Maarkedal (met de verschillende deelgemeenten Nukerke, Etikhove en Schorisse).

B. De plaats is genoemd naar de 'Zitting aan de Beuk', een middeleeuws gerechtshof met schandpaal, stijl vierschaar. Boekzitting zou een verbastering zijn van 'boetezitting', je moest vastgeketend aan de oude beuk zitten mediteren of 'boete doen' over je misdaden.

Vanaf halfweg vorige eeuw werd deze geschiedenis geleidelijk aan weggeveegd, ondermeer de grote beuk is verdwenen en vervangen

door de Chalet Boekzitting, iets dieper in de straat.

C. Aan onze rechterkant bevindt zich een zandgroeve die reeds gedeeltelijk opgevuld is met inert materiaal (steenpuin) en met niet-verontreinigde grond. Positief is dat de nabestemming natuur is. Er is reeds een gedeelte beplant met eik, zoete kers, e.a. Het nog niet opgevulde deel van de stortplaats zou opgevuld worden met niet-reinigbare grond, niet-reinigbare slibs en afval van grondreinigingscentra. De buurt en Milieufrent Omer Wattez vzw komen hier tegen in opstand en zouden liefst de stortplaats verder opgevuld zien met niet-verontreinigbare grond.

D. Dit huis was vroeger verbonden aan een watermolen, de 'Haezeveldmolen'. Het was een korenwatermolen die in 1894 opgericht werd. Tijdelijk werd er een stoommachine aan toegevoegd. De hoge vierkante schoorsteen is er nog getuige van. Uit werking sinds 1924.

E. Het molenhof is een voormalige hoeve met molenaarshuis. Een eindje verder stond de bijhorende houten korenwindmolen, de zogenaamde 'Sukkeleirsmolen' op de Ferrariskaart (1771-1778). De molen was in werking tot 1911 en werd volledige afgebroken in 1937.

F. De ondergrond van de Vlaamse Ardennen is een afwisseling van zand- en kleilagen. In die zandlagen komen soms in dunne lagen enkele vaste gesteenten voor. Het zijn zandstenen. Ze ontstaan doordat de zandkorrels aan mekaar gekit of 'gecementeerd' worden. Afhankelijk van het soort bindmiddel bekom je kalkzandsteen, ijzerzandsteen en kiezelzandsteen, met resp. kalk, ijzer en kiezel (silicium) als 'cement'. De kiezelzandsteen wordt in de volksmond 'veldsteen' genoemd. Je vind ze op de akkers als restmateriaal van de weggeërodeerde zandlagen waarin ze voorkwamen. De veldstenen in de Vlaamse Ardennen bevatten tevens het mineraal 'glauconiet' dat als groengekleurde puntjes in de veldstenen is waar te nemen. Veldstenen vindt men dikwijls in de onderbouw van oude kerkgebouwen van romaanse of vroeggotische oorsprong (11de tot 14de eeuw) waarin ze gebruikt werden als recuperatiemateriaal.

G. Deze gesloten herenhoeve bestaat volgens kaartgegevens zeker sinds 1676. Op de Ferrariskaart (1771-1778) is ze reeds als een vierkante hoeve aangegeven. Het huidige uitzicht gaat terug tot midden de 19de eeuw. Na de brand in 1850 werd de hoeve heropgebouwd door de toenmalige eigenaar, Petrus De Meulemeester.

H. Deze wegkapel aan de straathoek staat op de Ferrariskaart reeds aangegeven als 'Chapelle de la Vierge'. Het opschrift '18<>74' in de voorpuntgevel verwijst waarschijnlijk naar de heropbouw van de vroegere kapel. Binnen in de kapel staan naast een kruisbeeld een Mariabeeld en een beeldje van H. Theresia, de H. Antonius en van St. Jozef. Let ook op het mooi glasraam onder de rondboog van grijze baksteen

I. De kapelletjes van O.L.V. van Zeven Weeën, beter gekend als de kapelletjes van Annoven (Oudenhove – Audenhove). Het zijn één grote en zeven kleine kapelletjes die gebouwd werden in 1901 in opdracht van Francis Verschelden, een textielbaron die hiermee zijn belofte nakwam nadat hij genezen was van tyfus. Vóór en na WO I waren er zelfs bedevaarten naar de kapelletjes. Vanaf 1993 begon de huidige eigenaar aan de intussen mooi afgewerkte restauratie.

Filip Keirse, november 2016